

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Kwiecień - Motylewska

Protokolant: Sylwia Wójcikowska-Laska, Katarzyna Tartanus, Marcin Kazimierczak , Selena Chlebna ,

Prokurator: Łukasz Majchrzak , Jakub Młoczak , Marzena Orłowska , Elżbieta Antosik-Ziółkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 20 lipca 2015r. , 5 października 2015r. , 16 listopada 2015r. , 16 grudnia 2015r. , 13 stycznia 2016r. , 17 marca 2016r, 5 maja 2016r.

sprawy: 1. D. K. (1)

syna A. i A. zd. R.

urodz. (...) w W.

oskarżonego o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...) przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

2. M. K. (2)

syna E. i Z. zd. S.

urodz. (...) w R.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...) przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

3. M. K. (3)

syna A. i K. zd. K.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...) przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci

interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

4. S. K.

syna A. i G. zd. K.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

5. D. K. (2)

syna R. i A. zd. Z.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

6. Ł. K.

syna L. i U. zd. M.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. W.” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

7. K. K. (2)

syna E. i A. zd. W.

urodz. (...) w P.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż

uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

8.M. K. (4)

syna M. i M. zd. B.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

9. M. K. (5)

syna S. i I. zd. Górka

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

10. K. K. (3)

syna D. i J. zd. W.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

11. M. K. (6)

syna A. i J. zd. Z.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

12. R. K. (1)

syna R. i T. zd. S.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

13. T. K.

syna S. i L. zd. K.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

14. K. K. (5)

syna S. i L. zd. K.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

15. K. K. (6)

syna D. i A. zd. N.

urodz. 6 kwietnia 1990r. w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

16. K. K. (7)

syna T. i G. zd. T.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

17. M. K. (7)

syna W. i B. zd. O.

urodz. (...) w P.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

18.J. K. (1)

syna J. i M. zd. O.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

19.P. K. (1)

syna J. i K. zd. Stolarska

urodz. (...) w Z.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

20. R. K. (2)

syna J. i E. zd. M.

urodz. (...) w W.

o to , że: w dniu 2 września 2008r. w W. brał czynny udział w zbiegowisku kibiców klubu piłkarskiego „L. (...)” przed odbywającym się w w/w dniu meczem piłkarskim na Stadionie (...) w W. przy ul. (...) wiedząc, iż uczestniczy przedmiotowego zbiegowiska wspólnymi siłami dopuszczają się gwałtownego zamachu na osoby w postaci interweniujących funkcjonariuszy Policji oraz na mienie w postaci samochodów , przy czym czynu tego dopuścił się działając publicznie i bez powodu okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego,

- tj. o czyn z art. 254 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

Orzeka:

1. Oskarżonych D. K. (1) , M. K. (8) , M. K. (3) , S. K. , D. K. (2) , M. K. (4) , K. K. (3) , T. K. , K. K. (5) , K. K. (6) , M. K. (7) , P. K. (1) , uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu wyczerpującego dyspozycję art. 254§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk i za to z mocy art. 254§1 kk w zw. z art. 57a§1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza oskarżonym M. K. (4) , M. K. (2) , P. K. (1) kary po 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności , zaś oskarżonym D. K. (1) , K. K. (5) , T. K. , D. K. (2) , M. K. (3) , S. K. , M. K. (7) , K. K. (6) , K. K. (3) kary po 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

2. Na podstawie art. 69 par. 1 , 2 i 4 kk , art. 70 par. 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonych w punkcie 1 wyroku kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby po 2 (dwa) lata wobec każdego z oskarżonych;

3. na podstawie art. 66 § 1, 2 kk , art. 67§1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonych, Ł. K. , K. K. (2) , M. K. (5) , M. K. (6) , R. K. (1) , K. K. (7) , J. K. (1) , R. K. (2) warunkowo umarza na okres próby wynoszący po 2 (dwa) lata;

4. Na podstawie art. 57a§2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych D. K. (1) , M. K. (4) , M. K. (2) , P. K. (1) , K. K. (5) , T. K. , D. K. (2) , M. K. (3) , S. K. , M. K. (7) , K. K. (6) , K. K. (3) nawiązki w kwocie po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

5. Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych , Ł. K. , K. K. (2) , M. K. (5) , M. K. (6) , R. K. (1) , K. K. (7) , J. K. (1) , R. K. (2) nawiązki w kwocie po 300 (trzysta) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

6. Zwalnia oskarżonych od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych obciążając nimi w całości Skarb Państwa;

Sygn. akt IIK 92/15

UZASADNIENIE

(w zakresie dotyczącym oskarżonych: P. K. (1) , K. K. (6) , M. K. (2) , M. K. (6) , S. K. , T. K. , K. K. (5) , D. K. (2) , Ł. K. , K. K. (2) , K. K. (3) , R. K. (2) , M. K. (3) , M. K. (5))

W dniu 2 września 2008 roku w W. o godz. 20.30 miał miejsce mecz piłki nożnej pomiędzy drużynami (...) i (...) w ramach rozgrywek o puchar ekstraklasy. Mecz rozgrywany był na stadionie klubu (...) przy ul. (...). Mecz ten został zakwalifikowany jako mecz „podwyższonego ryzyka“. W takich sytuacjach klub (...) rozprowadzał bilety w kasach stadionu przed meczem , a także na poprzedzającym mecz spotkaniu piłkarskim. Sprzedaż biletów następowała po okazaniu dowodu tożsamości oraz sprawdzeniu przez kasjera, czy osoba kupująca nie ma zakazu wstępu na stadion. Nadto klub (...) był zobligowany do przekazania puli maksymalnie 300 biletów dla kibiców zespołu gości , w tym przypadku kibiców (...). Bilety wstępu na mecz wyjazdowy , a takim był właśnie przedmiotowy mecz , kibice (...) mogli kupić wyłącznie w kasach biletowych klubu (...) przy ul. (...). Mogli to uczynić kibice posiadający kartę kibica (...) , którą może uzyskać osoba nie posiadająca zakazu stadionowego.

W dniu 29 sierpnia 2008 roku na stronie internetowej klubu piłkarskiego (...) ukazała się informacja , dotycząca możliwości nabycia przez kibiców tego klubu biletów na mecz pomiędzy w/w drużynami rozgrywany w dniu 2 września 2008 roku. Zgodnie informacją bilety można było nabyć w dniu 1 września 2008 roku w cenie 15 złotych , w kasach nr 1 i 2 od strony trybuny krytej , przy ul. (...). Do wykorzystania była pula 300 biletów. Z puli 300 biletów przyznanych klubowi (...) , klub ten sprzedał 40 biletów , pozostałe 260 biletów wraz z imienną listą osób , które kupiły bilety, zwrócono klubowi (...).

W dniu 2 września 2009 roku kibice L. nie mieli możliwości zakupu biletów na w/w mecz , w szczególności nie było możliwości zakupu przez nich biletów w kasach biletowych stadionu klubu (...) i tym samym kibice nie posiadający w tym dniu zakupionego wcześniej biletu , nie mieli możliwości wejścia na stadion klubu (...) celem obejrzenia meczu pomiędzy tymi drużynami. Z uwagi na fakt , iż mecz ten został zakwalifikowany jako mecz podwyższonego ryzyka , pracownicy klubu (...) monitorowali strony internetowe kibiców (...) , z których wynikało , że planują oni zgrupowanie w wybranym miejscu na terenie W. , a następnie przemarsz na stadion klubu (...). Kibice mieli być ubrani w białe koszulki i bluzy.

(zeznania A. D. (1) , k. 131v-132 ; zeznania B. B. (3) , k. 133v)

W dniu 02 września 2008 roku , około godziny 17.00 w okolicy hotelu (...) w W. zebrała się grupa kilkuset kibiców klubu piłkarskiego (...). Osoby te były ubrane w białe koszulki. W związku z tym , w grupę zostali skierowani funkcjonariusze policji celem uzyskania informacji , jakiego klubu są to kibice oraz jakie są zamiary tej grupy. Z poczynionych ustaleń wynikało , iż są to kibice klubu (...) oraz , że umawiają się telefonicznie na zbiórkę w rejonie C. przy ul. (...). Wiele z tych osób kupowało alkohol w pobliskim sklepie i na miejscu spożywało. W związku z tym , że była to liczna grupa , która miała przemieszczać się na stadion klubu (...) , zostały skoncentrowane siły policji na dwóch pozycjach: (...) przy ulicy (...) oraz (...) na Placu (...). Zostały też skoncentrowane siły w postaci VIII Kompanii (...) przy stacji metra Plac (...) i XI Kompanii (...) przy stacji metra Dworzec G..

W tym czasie do grupy zgromadzonej w okolicy Hotelu (...) sukcesywnie dołączały kolejne osoby. Około godz. 18.00 kilkusetosobowa grupa, krzycząc głośno (...) zeszła w podziemia Ronda (...) i wyszła przy budynku R. (...), a następnie udała się chodnikiem ul. (...) w stronę ul. (...) w kierunku stadionu piłkarskiego (...), mieszczącego się przy ul. (...). W trakcie przemarszu do grupy dołączały kolejne osoby. Przemarsz był asystowany i obserwowany przez funkcjonariuszy Policji w ten sposób , że jeden pododdział w ilości około 55 funkcjonariuszy Policji przemieszczał się radiowozami na wysokości maszerujących kibiców , byli to funkcjonariusze VII Kompanii (...). Drugi pododdział , który stanowili funkcjonariusze II Kompanii (...) przemieszczał się pieszo razem z kibicami. Przy ul. (...) grupa kibiców skręciła w ulicę (...) D. , K. (...), a następnie przemieściła się przez Pl. (...) do Placu (...) i ul. (...). W momencie wejścia na ul. (...) kibice podjęli próbę zgubienia asysty funkcjonariuszy Policji w ten sposób , że rozdzielali się na mniejsze grupy , przechodzili przez blokowiska. Dalej , grupa przemieszczała się ul. (...) do Al. (...) i weszła w P. K. , a następnie udała się w kierunku ul. (...), weszła w ulicę (...) i przebiegła do ulicy (...). W międzyczasie , część kibiców zaczęła maskować twarze szalikami , kapturami , chustami zakładanymi na twarz do wysokości nosa. W ulicy (...) , kibice szli całą szerokością

jezdni , uniemożliwiając ruch pojazdów kołowych . Kibice byli wyzwani przez megafony do zachowania zgodnego z prawem. W pewnym momencie kibice zaczęli biec , a biegnąc ulicą (...) zaczęli podejmować agresywne zachowania polegające na rzucaniu butelkami po piwie , kamieniami i zapalonymi racami w umundurowanych policjantów , jak również nakierowali swoje zachowanie na mienie w postaci samochodów. Rzucane przedmioty trafiały zarówno w policjantów , jak i w przypadkowo przechodzące osoby, ale też w stojące i przejeżdżające samochody. W momencie podjęcia agresywnych zachowań funkcjonariusze użyli tarcz ochronnych. Po przybyciu pod stadion (...) , kibice krzyczeli słowa wulgarne i siłą próbowali wdrzec się na teren stadionu. Wybita została szyba w jednej z kas. Żaden z kibiców nie próbował kupić biletu. Przy kasie biletowej stało kilku kibiców P. , na których skupił się atak kibiców L.. Jeden z kibiców P. został poparzony racami. Kibice L. przebiegali również po zaparkowanych w tym miejscu autach , w tym również po nieoznakowanym policyjnym radiowozie. Następnie część kibiców pobiegła dalej w ulice (...) , pozostała grupa została otoczona kordonem Policji.

(zeznania S. J. , k. 21-21v ; zeznania P. W. (1) , k. 24-25 ; zeznania W. B. , k. 26v-28v ; zeznania S. C. , k. 31v ; zeznania T. W. , k. 33v-34 ; zeznania Ł. M. , k. 36 ; zeznania M. P. , k. 38v-39 v ; zeznania A. D. (2) , k. 131v-132 ; zeznania T. M. , k. 52 ; zeznania S. T. , k. 68v-70 ; zeznania M. C. , k. 78v-79 ; zeznania K. G. , k. 80v)

Po otoczeniu kordonem Policji przy ul. (...) grupa kibiców została przemieszczona w dół ulicy (...) do W.. Około godziny 19.50 kibice odpalili racę , która została ugaszona przez policjantów. Około godz. 19.55 kibice odpalili kolejne race, które rzucili w kierunku policjantów , jak również starali się rozbić otaczający ich kordon policji poprzez kopanie i uderzanie rękoma. Nadto , kierowali wobec funkcjonariuszy policji słowa wulgarne i obraźliwe. Po tym , jak grupa została przemieszczona na skwer (...) Pancерnej , kibice byli kolejno legitymowani i rozwożeni do poszczególnych jednostek Policji celem wykonania z ich udziałem czynności procesowych. Wśród osób zatrzymanych znaleźli się oskarżeni P. K. (1) , K. K. (6) , M. K. (2) , M. K. (6) , S. K. , T. K. , K. K. (5) , D. K. (2) , Ł. K. , K. K. (2) , K. K. (3) , R. K. (2) , M. K. (3) , M. K. (5).

(zeznania K. S. , k. 47v-48 ; zeznania A. P. (1) , k. 54v ; zeznania G. N. , k. 49v-50v ; zeznania K. B. , k. 58v-59 ; zeznania J. L. , k. 76 ; zeznania A. K. , k. 87v-88 ; zeznania S. Ł. , k. 93v ; zeznania T. P. , k. 495-496 ; zeznania T. Z. (1) , k. 376-379 ; zeznania A. Z. , k. 276-277 ; zeznania P. W. (2) , k. 216-217 ; zeznania M. A. , k. 20 ; zeznania M. Ż. , k. 125-126 ; zeznania G. S. (1) , k. 265-266 ; zeznania S. P. , k. 295-296 ; zeznania R. W. , k. 307-308 ; zeznania M. R. , k. 519-520 ; zeznania A. Ł. , k. 521-522 ; zeznania M. M. (3) , k. 357 ; protokoły zatrzymań , k. 4306, 4273, 4157, 4160, 4137, 4255, 4277, 4352, 4375, 4351, 4219, 4194, 4106, 4244)

Oskarżony R. K. (2) posiada wykształcenie zawodowe , z zawodu tokarz , zatrudniony w zakładzie tworzyw sztucznych , z zarobkami 10 zł/h , kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070 ; dane o karalności , k. 6134)

Oskarżony K. K. (2) posiada wykształcenie średnie , bez zawodu , bezrobotny , utrzymuje się z oszczędności , kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070 ; dane o karalności , k. 6125)

Oskarżony Ł. K. posiada wykształcenie wyższe , bez zawodu , pracuje jako handlowiec z dochodami około 2 tysiące złotych miesięcznie , kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070 ; dane o karalności , k. 6124)

Oskarżony M. K. (6) posiada wykształcenie wyższe , z zawodu prawnik , zatrudniony w (...) Bank (...) , z dochodami 4100 złotych brutto , zony , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070-6070v ; dane o karalności , k. 6135)

Oskarżony S. K. posiada wykształcenie średnie , bez zawodu , bezrobotny , kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070v; dane o karalności , k. 6122)

Oskarżony D. K. (2) , posiada wykształcenie średnie , bez zawodu pracuje jako zaopatrzeniowiec , z dochodami około 2300 złotych , kawaler , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(dane o osobie oskarżonego , k. 6070v; dane o karalności , k. 6123)

Oskarżony K. K. (3) posiada wykształcenie średnie , pracuje w hotelu , kawaler , bez majątku , nie posiada nikogo na utrzymaniu , niekarany.

(wyjaśnienia oskarżonego , k. 6118 ; dane o karalności , k. 6128)

Oskarżony M. K. (2) posiada wykształcenie średnie , bez zawodu , kawaler , zatrudniony czasowo w Holandii z dochodami 2 tysiące złotych , karany.

(wyjaśnienia oskarżonego , k. 6118v;dane o karalności , k. 6137-6138)

Oskarżony R. K. (2) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż dzień wcześniej przed zdarzeniem dowiedział się od znajomych , że w dniu 2 września ma odbyć się mecz P. i (...). Dowiedział się również , że mogą być sprzedawane bilety. Idąc na stadion usłyszał z tłumu , że jest bardzo mało biletów . Zobaczył , że idący ludzie zaczęli biec w kierunku kas, oskarżony zrobił to samo. Biegając , widział palące się race , które nad nim przelatwały, ale oskarżony nie wie , kto nimi rzucał , nie widział też żadnych kamieni. Gdy oskarżony dobiegł do kasy , była tam już duża grupa ludzi. Z przodu , z kierunku kas ulicą wbiegła grupa umundurowanych policjantów, która zepchnęła tłum ludzi , w którym był oskarżony , w kierunku ulicy (...). Z drugiej strony , od tyłu zobaczył kolejne oddziały policji, a grupa ludzi , w której oskarżony się znajdował została otoczona(k. 4171-4171v).

W toku postępowania sądowego oskarżony R. K. (2) nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia i dodatkowo wskazał , że zbiórka była wyznaczona na Marszałkowskiej , od ronda (...) ruszył pochód , do którego dołączały kolejne osoby, byli eskortowani od początku przez policję , która była w kaskach , po cywilnemu , były radiowozy , nie było kierowanych wezwań o rozejście się. Oskarżonemu się wydawało , że idąc na mecz zostanie wpuszczony. Podobno ktoś rzucił racę , zaczęli zbiegać się funkcjonariusze policji , którzy zaczęli spychać ludzi , był gaz , funkcjonariusze otoczyli grupę , która została sformowana i odprowadzona na P..(k. 6072v)

Oskarżony K. K. (2) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k.4187)

W toku postępowania sądowego oskarżony K. K. (2) nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , potwierdził treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego ,a w odpowiedzi na zadawane pytania dodatkowo podał , iż od momentu startu policji zbierało się coraz więcej , przy ul. (...) był to szczelny kordon , którego nie można było opuścić, nie pamięta , aby podczas przemarszu coś się działo , bo było to dość dawno (k. 6072)

Oskarżony Ł. K. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2 września 2008 roku przy ul. (...), róg ul. (...), około godz. 18.00 zebrał się kibic L. , był tam też oskarżony. Następnie osoby , które się zebrały udały się ul. (...). Teatralnym , P. K. , B. w stronę ulicy (...) , gdzie znajduje się stadion P.. Pochód kibiców był zabezpieczany przez umundurowanych funkcjonariuszy policji. Jak pochód był na ul. (...), to zebrani kibice zaczęli biec w stronę ulicy (...), gdzie znajduje się stadion, pochód się rozciągnął . Jak oskarżony zobaczył ,że zostaje w tyle , to też zaczął biec. Oskarżony zobaczył , że pojawił się kordon

policji , który zaczął spychać ludzi, oskarżony postanowił się wycofać , krąg się zacisnął, oskarżony usłyszał , że mają pójść na P., tam zostali wylegitymowani i rozwiezieni po komendach. Oskarżony widział , że ktoś rzucał race , ale nie wie kto , bo był z tyłu , nie wie kto rzucał kamieniami i niszczył mienie ,oskarżony nic nie zrobił , tylko chciał obejrzeć mecz . Oskarżony wyjaśnił , że nie chciał brać i nie brał udziału w awanturze , grupa, w której stał była daleko od zamieszek , chciał wydostać się z grupy , ale z uwagi na kordon policji nie mógł. Oskarżony wyjaśnił , iż nie jest agresywnym kibicem , jego celem nie jest wszczynanie awantur , a dopingowanie swojej drużynie (k. 4313-4313v,4316)

W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , potwierdził te uprzednio złożone i dodatkowo podał , że byli prowadzeni w kordonie policji od momentu rozpoczęcia przemarszu , policja w żadnym momencie nie nawoływała , żeby się rozejść , że jest to nielegalne, nie zauważył na drodze żadnego wykroczenia , podczas przemarszu nie za bardzo można było wyjść, potem zostali podzieleni i nie pozwalano się rozejść ani oddalić z tego miejsca (k. 6071v).

Oskarżony M. K. (6) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu zdarzenia o godzinie 18.00 dotarł do centrum W. , skąd grupa kibiców ruszała w stronę stadionu przy ul. (...). Gdy grupa doszła do ulicy (...) ,policja kończyła otaczać grupę ok. 50-100 osób , ktoś w tej grupie powiedział , że zaprowadzą ich prawdopodobnie pod sektor gości przy ul. (...). Ponieważ oskarżony chciał iść z innymi kibicami L. na ich sektor , przeprosił policjantów i dołączył do otoczonej grupy osób. Policjanci zamiast zaprowadzić grupę pod sektor dla gości , zaprowadził ich do innej grupy osób przy ulicy (...). Wtedy oskarżony jeszcze nie wiedział , że będzie jakaś awantura, dowiedział się o niej dopiero od innych osób oraz od policjantów , gdy stali pod zamkiem. Policjanci powiedzieli , że po wylegitymowaniu zostaną zwolnieni do domów , ale jak się okazało , zostali zatrzymani i przewiezieni do M. , jako osoby zatrzymane (k. 4168-4169). W toku postępowania sądowego ,nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , potwierdził treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego(k. 6072).

Oskarżony S. K. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż nie wiedział , że zbiegowisko ma na celu popełnienie przestępstwa , chodziło tylko o to , aby obejrzeć mecz. Oskarżony wyjaśnił nadto , iż w dniu 2 września 2008 roku udał się wraz z kolegami na stadion P.aby obejrzeć mecz, idąc na stadion śpiewali , ktoś ich z tyłu poganiał.Gdy znaleźli się na wysokości stadionu (...), w pewnej chwili powstało zamieszanie , policja zaczęła biegać , krzyczeć , ale oskarżony nie wie o co chodziło , bo dopiero dochodził na stadion. Oskarżony nie wie co się działo na miejscu zdarzenia , nie widział osób w tłumie , które atakowały policjantów , nie wie z jakiego powodu doszło do zamieszek , nie miał świadomości zamachu i gwałtu przez innych kibiców (k. 4207 , 4217). W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu, odmówił składania wyjaśnień, potwierdził treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Odpowiadając na pytania oskarżony dodał , iż policja zatrzymała wszystkich przy stadionie P., zostali otoczeni , policja wywoziła grupki kibiców na komendę. Kibice , którzy szli z nim na mecz , to była grupa nie więcej niż 100 osob , nie zaobserwował w tej grupie żadnych incydentów , nikt niczym nie rzucał , nikt nie biegał (k. 6070v-6071).

Oskarżony D. K. (2) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż zgromadził się wraz z innymi kibicami przed meczem na stadionie P., ale mienia nie niszczył. Oskarżony widział , jak inni kibice niszczą samochody , ale on tego nie robił. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (k. 4347). W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , nie potwierdził tych uprzednio złożonych , podnosząc , iż były one wymuszane. Oskarżony nie doświadczył tego osobiście , ale były osoby bite. Mówiono , że jak się nie przyzna , to zostanie przeniesiony na B. i zobaczy jak wygląda kara dla takich jak on „zwyrodnialców“. Oskarżony wyjaśnił , iż stał w innym miejscu , w grupie , w której stoi i nic nie robi, dobiegają do nich policjanci i ich otaczają. Jak podbiegli policjanci , to powiedzieli , że mają się kierować w stronę ambasady C. i mogą odejść. Drugi oddział policji stanął po drugiej stronie i powiedzieli , że zostaną przeprowadzeni na P., gdzie zostaną wylegitymowani i puszczeni do domu.Od początku kibice szli w asyście policji , a gdy tłum przyspieszał , to policjanci podbiegali i mówili , żeby iść zwarta grupą, to nie wyglądali , że szli samowolnie. Tłum liczył kilaset osób, policjanci byli umundurowani , w cywilu , szli po bokach przemarszu , z przodu , z tyłu zamykali kordon. Oskarżony chciał obejrzeć mecz , była informacja , że można zakupić bilety pod

kasami , organizatorzy nie stwarzali problemów , była możliwość wejścia na mecz i zakupu biletów po sprawdzeniu danych z dowodów osobistych(k. 6071-6071v).

Oskarżony K. K. (3) w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2 września 2008 roku udał się pod hotel (...) w celu pójścia na mecz L. z P.. Gdy stał ze znajomymi na przodzie pochodu zauważył zamieszanie , część ludzi zaczęła biec . Byli na samym końcu pochodu , chcieli się oddalić i udać do metra , ale zostali otoczeni przez kordon policji , która powiedziała , że teraz idą na mecz. Jednakże nie poszli na mecz , bo zostali zatrzymani.Oskarżony wyjaśnił , iż nie brał udziału w zbiegowisku kibiców , nie dopuścił się zamachu na interweniujących policjantów oraz mienie w postaci samochodów (k. 4263-4263v,4265). W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , odmówił składania wyjaśnień , potwierdzając te uprzednio złożone. Dodatkowo oskarżony dodał , że nie wspominał o możliwości kupna biletu.Bilet miał zamiar kupić na stadionie w dniu meczu , ponieważ nie była prowadzona wcześniejsza sprzedaż. Kolumna kibiców w trakcie przemarszu na stadion była bardzo długa , rozciągała się na kilkaset metrów , oskarżony szedł prawie na samym końcu , nie wiedział co się dzieje z przodu, ludzie postronni nie reagowali , przechodzili obok , nie uciekali. Oskarżony nie widział żadnych zachowań rzucania kamieniami , odpalania rac , nie widział , żeby ktoś kogoś bił i popychał (k. 6118).

Oskarżony M. K. (2) w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2 września 2008 roku miał zamiar udać się na mecz (...) L., który odbywał się na ul. (...), idąc na mecz dołączył do grupy kibiców , a następnie szli w stronę kas P.. Gdy zbliżali się do kas to przyspieszyli , zaczęli biec pod kasy , a z niezrozumiałych przyczyn policja zaczęła ich atakować gazem łzawiącym , pałkami , nie zwracała uwagi kto jest agresorem , a kto nie , „wrzucała wszystkich do jednego worka“. Jak oskarżony biegł to używał słów wulgarnych , niecenzuralnych słów . Oskarżony przyznał , iż brał udział w zbiegowisku przed meczem piłkarskim , nie rzucał kamieniami w samochody , w policję , która całe zajęcie nagrywała kamerą.Oskarżony nie interesował się tym , czy w grupie są pseudokibice , czy nie , chciał jedynie iść na mecz. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (k. 4366-4367). W toku postępowania sądowego oskarżony nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu , przyznał się do udziału w zbiegowisku ale pod naciskiem policji na komendzie. Były groźby i naciski ze strony policji , grozili pobiciem , ale nie jest w stanie powiedzieć kto i w jaki sposób mu groził. Oskarżony miał mocno zaciśnięte kajdanki , nikt go nie kopnął , nie popchnął , ani nie uderzył , chociaż „niewiele brakowało“. Policja powiedziała , że jak oskarżony się nie przyzna, to zostanie „na dołku“ 72 godziny (k. 6118v)

Z uwagi na fakt , iż oskarżeni P. K. (1) , K. K. (6) , K. K. (5) , T. K. M. K. (3), M. K. (5) nie składali wyjaśnień w toku postępowania sądowego , Sad dysponował wyjaśnieniami tych oskarżonych składanych w toku postępowania przygotowawczego.

Oskarżony P. K. (1) (uprzednio karany , k. 6145-6146) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż poszedł na mecz , ale było to przypadkowo , bo na mecze nie chodził od około 5 lat, razem z grupą kibiców poszedł na mecz w stronę ul. (...), na wysokości P. zostali otoczeni przez kordon policji , kilku „debili“ z grupy zaczęło rzucać racami , z kilka rac poleciało , wtedy już nie można było wyjść z grupy policja zaczęła „pałować“ najbliżej stojących i spychać ich w stronę muru. Kilka najbliższych osób policja wyciągnęła , a resztę kibiców skierowała w stronę ulicy nad W., gdzie stali około dwie godziny. Po jakimś czasie kilku „debili“ znowu zaczęło rzucać racami w stronę policji , chyba jeden trafił w radiowóz policyjny. Oskarżony wyjaśnił , iż nie rzucał racami ani innymi przedmiotami w policjantów , ale może ze sto osób w grupie zachowywało się niespokojnie , reszta była spokojna(k. 4113-4114).

Oskarżony K. K. (6) (niekarany , k. 6131) przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2 września 2008 roku wspólnie z kibicami z miejsca zbiórki , tj. z rejonu hotelu (...) udał się w kierunku stadionu przy ul. (...), oskarżony był cały czas na końcu grupy , gdy dochodzili do stadionu to oskarżony zauważył płonąca racę i dużo dymu. Policja rozgromiła całą grupę kibiców na mniejsze grupki. Ta , w której znajdował się oskarżony została poprowadzona w kierunku W. , gdzie zostali otoczeni i stali ok. 40 minut. Następnie kibice , którzy stali w środku , odpalili kilka rac , które poleciały w kierunku policjantów. Po tym policjanci zaczęli ich „gazować“. Oskarżony

bedący chory na astmę poprosił o udzielenie mu pomocy lekarskiej. Oskarżony złożył wiosek o dobrowolne poddanie się karze(k. 4131-4132).

Oskarżony T. K. (niekarany , k. 6131) przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2.09.2008 roku udał się na mecz (...), dołączył do grupy kibiców przy hotelu (...), siedł z grupą w kierunku stadionu , gdy dochodzili do stadionu chciał uciekać , ale mu sie nie udało. Oskarżony złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze (k. 4283).

Oskarżony K. K. (5) (niekarany , k. 6129) przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2.09.2008 roku spotkał się wraz z innymi kibicami L. pod hotelem (...), informacje pozyskał z internetu. Potem cała grupa ruszyła w kierunku stadionu ,liczyła kilkaset osób , oskarżony był w środku tej grupy. Jak podeszli pod stadion , to część kibiców zaczęła rzucać racami w bramę stadionu P., wtedy policja zaczęła interweniować i użyto gazu łzawiącego. Oskarżony zaczął uciekać i przy W. otoczył ich kordon policji. Na P. część kibicow rozpalila ognisko z rac i oskarżony stał wokół tego ogniska. Policjanci zaczęli psikać gazem , oskarżony zaczął wtedy uciekać. Gdy sytuacja sie unormowała , oskarżony został wylegitymowany i przewieziony do komendy w P.. Oskarżony wyjaśnił , iż niczym nie rzucał w policjantów , brał jedynie udział w zgromadzeniu. Oskarżony dobrowolnie poddał się karze (k. 4373v-4374).

Oskarżony M. K. (3) (niekarany , k. 6121) nie przyznał sie do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , iż w dniu 2 września 2008 roku ok. godz. 18.00 przyjechał metrem pod hotel (...), gdzie miała miejsce zbiórka kibiców (...), wiedział o tym z internetu. Przed 18.00 cała grupa udała się w kierunku ul. (...), a będąc w pobliżu stadionu P. usłyszał zalecenia policji , by zatrzymać się na chodniku i czekać na dalsze dycyzje, czekali ok. 10-15 min. , po czym kazano połączyć się z resztą grupy będącej pod stadionem, gdzie policja ich otoczyła i poinformowała , że zostaną wylegitymowani. Oskarżony wyjaśnił , iż był posłuszny poleceniom policji , nie „rozrabiał“ , był w grupie na końcu pochodu (k. 4229-4229v).

Oskarżony M. K. (5) (uprzednio nie karany) nie przyznał sie do dokonania zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 4246-4252)

Analiza wyjaśnień oskarżonych wskazuje na fakt , iż wszyscy oni byli uczestnikami przemarszu kibiców na stadion P. , jak stwierdzili , w celu obejrzenia meczu. Jak wynika również z ich wyjaśnień , nie posiadali biletów na ten mecz , chcąc dokonać zakupu tychże w kasach stadionowych. Z wyjaśnień oskarżonego K. wynikało , iż dowiadując się o terminie meczu , dowiedział sie również , że mogą być sprzedawane bilety. Z kolei oskarżony P. K. (2) wyjaśnił , iż idąc na mecz był przekonany , że zostanie wpuszczony. Oskarżony K. wyjaśnił zaś , iż była informacja o możliwości zakupu biletów w kasach , organizatorzy zaś nie stwarzali problemów i była możliwość wejścia na mecz. Tymczasem z ustaleń poczynionych przez Sąd bezspornie wynika , iż oskarżeni nie mogli nabyć biletów w kasach stadionu. Fakt ten wynika z wiarygodnych zeznań A. D. , jak i świadka B. B.. Świadkowie ci zgodnie wskazali , iż ten przedmiotowy mecz, określony był jako mecz „podwyższonego ryzyka“ , dlatego klub był zobligowany do przekazania określonej puli biletów dla zespołu gości , czyli w tym przypadku kibiców L., które można było nabyć wyłącznie w kasach biletowych klubu (...), przy ul. (...). Dlatego odpowiednio wcześniej , tj. w dniu 29 sierpnia 2008 roku na stronie internetowej klubu (...) ukazały się stosowne informacje o zakupie biletów wyłącznie w dniu poprzedzającym mecz , tj. w dniu 1 września 2008 roku. Wskazać przy tym należy , iż z przyznanej puli biletów , zakupiono jedynie 40 , zaś resztę zwrócono klubowi (...). Dodatkowo z zeznań świadka P. S. wynika , iż klub (...) prowadzi ogólnie dostępną stronę internetową, na której zamieszczane są informacje dotyczące dystrybucji biletów na mecze piłkarskie tylko i wyłącznie dla sympatyków P.. Nie było takiej możliwości , aby w dniu 2 września 2008 roku i przed tą data na tej stronie pojawiły się informacje , iż kibice L. będą mogli zakupić bilety na przedmiotowy mecz w dniu 2 września 2008 roku w kasach stadionu przy ul. (...). Co istotne , procedura takiego właśnie , jak wyżej opisana , rozprowadzania biletów jest stosowana od kilku lat, a każdy kibic,który interesuje się piłką nożną , swoim klubem wie o takiej procedurze. Zatem , trudno uznać , iż oskarżeni również o takiej procedurze nie wiedzieli. Nasuwa się zatem pytanie , w jaki sposób oskarżeni chcieli obejrzeć przedmiotowy mecz , skoro nie posiadali biletów wstępu , zaś możliwość ich zakupu bezpośrednio przed meczem była niemożliwa. Przeciwnie twierdzenia w zeznaniach swoich zawarł świadek D. D. (3). Świadek zeznał , iż „według jego wiedzy kibice mieli możliwość zakupu biletów przed stadionem P.“ , ale też nie wskazał

skąd tę wiedzę posiadał. Z pewnością nie od kierownictwa klubu (...), ani też ze strony interentowej tegoż klubu, bo w tym zakresie jednoznacznie wypowiedział się świadek S. (rzecznik prasowy klubu (...)). Dodatkowo świadek zwrócił uwagę na okoliczność, z której wywodzi się „idea przemarszu“. A mianowicie chodzi tu o konflikt kibiców L. z władzami tegoż klubu i niekupowaniem biletów z klubu (...). Konflikt dotyczył organizacji meczów, bowiem klub zaprzestał kupowania biletów dla kibiców, aby ci nie mogli uczestniczyć w meczach wyjazdowych. Kibiciele L. zaczęli omijać ten zakaz w ten sposób, że zgłaszali się do innych klubów i zaczęli kupować bilety z pominięciem macierzystego klubu. Efektem tego było to, że klub (...) zaczął zamiawiać bilety na mecz. Jednakże, jak wynika z ustaleń poczynionych przez Sąd, inicjatywa klubu była zlekceważona, w świetle ilości biletów nabytych, zgodnie z obowiązującą procedurą. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonych w tym zakresie, nawet w akspekcie opisanego przez świadka D., konfliktu z kierownictwem klubu (...), nie stanowią okoliczności ekskulpującej oskarżonych, zaś zeznania świadka D. mają na celu „wzmocnienie“ wersji zaprezentowanej przez oskarżonych, a dotyczącej powodów przemarszu kibiców i możliwości zakupu biletów na przedmiotowy mecz. O ile oskarżeni, jak wcześniej wspomniano, nie zaprzeczyli swojemu udziałowi w przemarszu kibiców, to stanowczo zaprzeczyli, aby z ich strony miały miejsce zachowania niezgodne z obowiązującym porządkiem prawnym. Również z zeznań wyżej już wskazanego świadka D. wynika, iż w trakcie pochodu nikt nie zachowywał się agresywnie ani wobec policji ani wobec innych uczestników przemarszu, a przemarsz był po to, aby bezpiecznie pójść na mecz. W ocenie Sądu tezie zaprezentowanej przez w/w świadka przeczą ustalenia dokonane przez Sąd, na podstawie zeznań świadków – policjantów, ale też osób pokrzywdzonych działaniem przechodzącej grupy kibiców, opisywanej jako agresywnej, co wynika także z załączonych do akt nagrań z kamer wideo. Tym samym zeznania świadka D. w tym zakresie należy uznać za niewiarygodne. Na marginesie dodać jedynie należy iż świadek ten był uczestnikiem przedmiotowego przemarszu i stoi pod zarzutem tożsamym z tym przedstawionym oskarżonym w niniejszej sprawie.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż powodem zatrzymania oskarżonych był udział w zbiegowisku i zachowania polegające na dopuszczaniu się zamachu na mienie i osoby. Faktem jest, iż w stosunku do oskarżonych nie wskazano konkretnych, negatywnych podejmowanych przez nich zachowań. Ale, w doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, iż dla przypisania występku z art. 254 par. 1 kk nie jest konieczne, aby czynny udział w zbiegowisku przejawiał się dokonywaniem aktów przemocy (szerzej w tym zakresie Sąd wypowie się poniżej). Analizując zatem zachowania poszczególnych oskarżonych, przez pryzmat zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, iż istotne znaczenie miały tutaj zeznania świadków – funkcjonariuszy policji dokonujących czynności w postaci zatrzymania. Świadek M. A. dokonujący zatrzymania oskarżonego P. K. (1) wskazał, iż został zaatakowany przez zatrzymanych kibiców. Atak polegał m.in. na popychaniu, szarpaniu czy też uderzaniu pięściami. Wśród tych osób znajdował się właśnie oskarżony K.. Z kolei z zeznań świadka A. Z. wynika, iż zachowanie kibiców było agresywne. Świadek zeznał, iż rzucano racami, kamieniami, niszcząc w ten sposób zaparkowane pojazdy, jak również kibiciele wykrzykiwali obraźliwe słowa pod adresem funkcjonariuszy policji i klubu (...). Świadek ten dokonał zatrzymania sześciu osób, które zachowywały się w sposób agresywny. Wśród zatrzymanych, jak wynika z protokołu tej czynności, znajdował się oskarżony M. K. (3). Świadek M. Ź. zeznając na okoliczność zabezpieczenia przedmiotowego meczu, opisał w sposób ogólny zachowanie tłumu kibiców, którzy stwarzali zagrożenie w ruchu drogowym oraz rzucali w stronę policjantów kamieniami, racami oraz szklanymi butelkami. Po zwarciu policji z grupą kibiców doszło do ich okrzyku i zatrzymania. Wśród zatrzymanych znajdował się oskarżony S. K.. Świadek T. P. zeznał, iż dokonał zatrzymania osób, które atakowały policjantów poprzez rzucanie w nich butelkami, racami oraz kamieniami, w związku z tym grupa ta została otoczona przez policjantów. Wydawane polecenia do zachowania zgodnego z prawem powodowały, iż osoby w tej grupie zaczęły zachowywać się bardziej agresywnie, nie było osób w tej grupie zachowujących się spokojnie. Wśród zatrzymanych znajdował się oskarżony M. K. (2). Świadek A. P. (1) złożył zeznania na okoliczność przebiegu przedmiotowego zdarzenia, w których wskazał na negatywne zachowanie kibiców rzucających w policjantów kamieniami, racami, butelkami, co do których podjęto decyzję o ich zatrzymaniu. Pośród zatrzymanych znajdował się oskarżony K. K. (2). R. świadek M. M. (3) wskazywał na takie zachowania kibiców, które charakteryzują zachowanie kibiców polegające na rzucaniu racami i kierowaniu słów wulgarnych. Przyczyną takich zachowań było zatrzymanie oskarżonego M. K. (5). Podobnie świadek P. P. (1), który dokonał zatrzymania oskarżonych K. K. (5) i T. K. spośród tych, znajdujących się w grupie osób zachowujących się agresywnie, w ten sposób, iż osoby te rzucały racami, butelkami po piwie i kierowały w stosunku do policjantów słowa wulgarnie. Świadek A. Ł.

z kolei był funkcjonariuszem policji dokonującym zatrzymania oskarżonego D. K. (2) znajdującego się pośród osób , których agresywne zachowanie skierowane było w stosunku do funkcjonariuszy policji ,a przejawiało się kierowaniem słów wulgarnych , rzucaniem butelek po piwie , czy też racami. Świadek T. Z. (1) w swoich zeznaniach opisuje swoje czynności wykonywane w związku z asystą kibiców piłkarskich udających się na stadion P.. Świadek wskazuje na negatywne zachowania kibiców po dojściu do ulicy (...) ,a zatem w bezpośredniej bliskości stadionu , kiedy to kibiciele zaczęli rzucać racą w kierunku policjantów. Doszło do spychania agresywnych kibiców w bezpieczne miejsce , z dala od stadionu P. , a następnie ich zatrzymania. Wśród zatrzymanych w tej grupie znajdował się oskarżony K. K. (3). Z kolei oskarżony Ł. K. został zatrzymany przez funkcjonariusza policji R. W. , z grupy kibiców, co do których wskazała na agresywne ich zachowanie w momencie , kiedy znaleźli się w pobliżu stadionu P. , kiedy to kibiciele rzucaли w policjantów kamieniami , puszkami. Wydawane polecenia jeszcze bardziej „rozwścieczyły“ kibiców , stąd też padło polecenie od przełożonego , aby funkcjonariusze odizolowali najbardziej agresywnych kibiców. Stąd też otoczono ich kordonem , z którego żaden z kibiców nie mógł się wydostać , ale też żadna z przypadkowych osób do środka dostać się nie mogła. W dalszej kolejności kibiciele zaczęli rzucać zapalonymi racami w policjantów , a następnie zaczęli skandować obraźliwe słowa pod adresem policjantów. Ponadto , będąc w kordonie , kibiciele zaczęli szturchać policjantów , usiłowali kopać. Świadek P. W. (2) opisuje przebieg wykonywanych przez siebie czynności , w tym dokonywania czynności w postaci zatrzymania sześciu kibiców wyłonionych z grupy kibiców otoczonych kordonem policji. Powodem otoczenia kibiców kordonem był udział w zniszczeniu samochodów , zakłócanie ładu i porządku. Wśród tych osób zatrzymany został oskarżony K. K. (6).

W ocenie Sądu zeznania powyższych świadków zasługują na wiarę. Świadcowie ci są funkcjonariuszami policji , a zeznania ich odzwierciedlają przebieg wykonywanych przez nich czynności z udziałem konkretnych osób , zatrzymanych w toku niniejszego zdarzenia. Faktem jest , jak już wcześniej wspomniano , iż świadkowie ci nie konkretyzują negatywnych zachowań poszczególnych oskarżonych. W ocenie Sądu jednakże fakt ten jest jak najbardziej zrozumiały. Świadcowie , funkcjonariusze policji mieli do czynienia z kilkuset osobową grupą osób , poszczególne fazy przemarszu charakteryzowały się różnym stopniem dynamizmu. W takiej sytuacji trudno jest powiązać poszczególne osoby z poszczególnymi elementami podejmowanych przez nich zachowań. Bezsprzeczną jest natomiast okoliczność , iż oskarżeni znajdowali się w grupie agresywnych kibiców , otoczonych szczelnie kordonem policji . Owa agresja przejawiająca się na różne , opisywane przez świadków sposoby, była powodem takiego właśnie działania policjantów. Jak wskazał świadek T. Z. (2) dokonano zatrzymania najbardziej“ krewkich“ kibiców.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt , iż oskarżony M. K. (2) wskazał , że jak biegł w grupie kibiców , to używał słów wulgarnych , niecenzuralnych, zaś oskarżony S. K. idąc w grupie kibiców śpiewał . Z kolei oskarżony K. mimo możliwości opuszczenia grupy przed stadionem dołączył do tej , otoczonej kordonem przez funkcjonariuszy policji. Oskarżony K. zaczął biec , aby nie odstawać od grupy , podobnie oskarżony K.. Powyższe okoliczności wynikające z wyjaśnień oskarżonych wskazują na fakt , iż oskarżeni utożsamiali się z grupą kibiców , a ich obecność tam była świadoma i dobrowolna. Na uwagę zasługuje również stanowisko oskarżonych D. K. (2) , M. K. (2) , K. K. (5) , T. K. , K. K. (6), którzy w toku postępowania przygotowawczego przyznali się do dokonania zarzucanego im czynu. Dodatkowo oskarżeni D. K. (2) , K. K. (5) , K. K. (6) złożyli wnioski o dobrowolne poddanie się karze. Co prawda oskarżeni K. , K. w toku postępowania sądowego nie potwierdzili treści złożonych uprzednio wyjaśnień i nie przyznali się do dokonania zarzucanych im czynów , jednakże stanowisko to należy traktować jako realizację przyjętej przez oskarżonych linii obrony. Oskarżeni przyznający się do winy w toku postępowania przygotowawczego musieli mieć świadomość bezprawności swojego działania , skoro część z nich złożyła wnioski o samoukaranie. W toku postępowania sądowego oskarżony K. wskazał , iż wcześniejsze wyjaśnienia były składane pod naciskiem policji na komendzie , że były groźby pobicia, ale z drugiej strony oskarżony nie był w stanie wskazać kto i w jaki sposób mu groził , również nikt go nie uderzył , nie popchnął , nie kopnął , choć – jak wyjaśnił oskarżony – „niewiele brakowało“. Taką też wersję zaprezentował w toku postępowania sądowego oskarżony D. K. (2) podnosząc , iż były one wymuszane. Oskarżony osobiście co prawda nie doświadczył owego wymuszenia ale „były osoby bite“. W ocenie Sądu tak złożone wyjaśnienia nie zasługują na wiarę. Z wyjaśnień tych wynika jednoznacznie , iż nie były podejmowane wobec oskarżonych żadne działania , również te z użyciem przemocy , które spowodowały złożenie przez oskarżonych wyjaśnień takiej własnej treści. Na marginesie wskazać jedynie należy , iż pozostali oskarżeni , zatrzymani przez

funkcjonariuszy policji w tożsamych okolicznościach złożyli wyjaśnienia , w których nie przyznali się do dokonania zarzucanego im czynu , co świadczy o tym , iż w tym zakresie oskarżeni mieli swobodną możliwość wypowiedzi.

Dokonując oceny pozostałego , zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci źródeł osobowych , podnieść należy , iż oskarżyciel złożył wnioski dowodowe o bezpośrednie przesłuchanie wskazanych przez siebie świadków , co do większości jednakże świadków wniósł o odczytanie uprzednio złożonych przez nich zeznań . W ocenie Sądu jedynie niewielka ilość świadków z tej pierwszej grupy była przydatna w zakresie przedmiotowo istotnym , byli to funkcjonariusze policji , którzy mieli bezpośredni kontakt z oskarżonymi , z uwagi na wykonywane przez nich czynności w postaci zatrzymania , a mianowicie K. G. , K. P. , P. W. (2) , E. K. , A. Z. , M. M. (3) , T. Z. (1) , T. P. , R. K. (3). Co do pozostałych funkcjonariuszy , którzy brali udział w zatrzymaniach oskarżonych, prokurator złożył wnioski o zaniechanie bezpośredniego ich przesłuchania i odczytanie ich zeznań , co może świadczyć o nieprawidłowej koncentracji materiału dowodowego. Jednakże okoliczność ta , z punktu widzenia stanowiska zaprezentowanego na rozprawie przez strony , które zgodnie wniosły o zaniechanie bezpośredniego słuchania świadków , nie miała istotnego znaczenia. Z grupy świadków zawnioskowanych do przesłuchania , Sąd uznał , iż świadkowie ci zasługują na wiarę. Wszyscy , za wyjątkiem świadków M. J. , A. P. (2) (pokrzywdzonych działaniem grupy kibiców) , M. M. (4) , R. M. , P. P. (2), J. K. (2) (pracowników ochrony) A. D. (1) , B. B. (3) (pracowników klubu (...)) , to funkcjonariusze policji , którzy brali udział w przedmiotowym zdarzeniu. Świadczy o tym opisywane zdarzenia związane z przemarszem grupy kibiców , obserwowane w różnym momencie jego trwania i z różnej perspektywy , wskazywali na negatywne ich zachowania , łącznie z działaniem na szkodę osób postronnych , o których mówiła m.in. świadek J. . M. J. prowadziła stoisko warzywnicze , które wskutek działania kibiców zostało zniszczone , towary zostały podeptane lub rozkradzione. Dodatkowo świadkowie będący pracownikami klubu (...) (łącznie ze wskazywanym już wcześniej świadkiem S.) opisywali przebieg czynności związanych z procedurą zakupu biletów na przedmiotowy mecz i organizacją imprezy. W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania tak zgromadzonego materiału dowodowego.

W pozostałej , licznej grupie świadków , co do których oskarżyciel pierwotnie nie widział potrzeby przesłuchiwania ich przed Sądem , w głównej mierze wskazani są funkcjonariusze policji , którzy dokonywali zabezpieczenia przedmiotowej imprezy , jak i osoby , które brały udział w zdarzeniu – kibice (...), którym w większości przedstawione zarzuty tożsame z tymi , które przypisano oskarżonym w sprawie niniejszej. Spośród świadków funkcjonariuszy policji w zakresie przedmiotowo istotnym znaczenie mają zeznania M. A. , M. Ż. , D. G. , G. S. (2) , S. P. , R. W. , M. R. , A. Ł. , a którzy to świadkowie , jak wcześniej już wskazano mieli bezpośredni kontakt z oskarżonymi , co wynika ze złożonych przez nich zeznań , ale też protokołów zatrzymań oskarżonych. W ocenie Sądu zeznania tych świadków , jak i pozostałych świadków-funkcjonariuszy policji zasługują na wiarę. Opisują oni przebieg przemarszu kibiców , zachowania kibiców , wskazują na takie okoliczności , jak rzucanie przez kibiców różnymi przedmiotami , takimi jak racie , kamienie , butelki , kierowanie wobec policjantów słów wulgarnych , czy też niszczenie mienia , ale również skutki , które działanie kibiców spowodowało osobom postronnym. Na taką okoliczność wskazuje m.in. świadek B. M. , który opisuje fakt doznania przez przypadkową osobę urazu głowy , a której to osobie niezbędnej pomocy udzielili funkcjonariusze policji . Z kolei świadek (osoba postronna) S. T. opisuje agresywne zachowanie przechodzących ulicami kibiców , które wywołało w nim lęk , ale też jak się w późniejszym czasie okazało straty materialne w postaci uszkodzenia auta , w którym się znajdował , od rzuconej przez kibiców petardy. Dodatkowo z zeznań świadków policjantów A. K. , P. P. (3) , M. Ł. wynika , iż zdarzenie było rejestrowane za pomocą kamer wideo , a które to nagrania wraz z zapisem z miejskich monitoringów zostały uznane za materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie. Świadek R. K. (4) opisuje w swoich zeznaniach okoliczności użycia gazu w stosunku do kibiców. Z zeznań tych wynika , iż środek ten został użyty na polecenie przełożonego w związku z tym , iż wcześniejsze czterokrotne ogłaszane przez megafon wezwania do zachowania zgodnego z prawem nie przyniosło efektów. Wskazać należy , iż świadkowie policjanci zachowywali obiektywizm w składanych przez siebie zeznaniach. Oprócz negatywnych zachowań uczestników przemarszu , wskazywali na okoliczności , kiedy to kibice zachowywali się dość spokojnie , stojąc przy ogniu zapalonym z rac i śpiewając „swoje piosenki“ , czy też opisując możliwość korzystania przez otoczonych kordonem policji kibiców z telefonów komórkowych , jak również wskazywali na fakt przekazywania przez osoby spoza kordonu wody do picia kibicom otoczonym kordonem. W ocenie Sądu również i tak zgromadzony w sprawie materiał dowodowy zasługuje na wiarę , w stosunku do świadków policjantów w całości , w stosunku do osób

pozostałych , w tym kibiców biorących udział w przedmiotowym zdarzeniu (którzy w większości przyznali się do dokonania zarzucanego im czynu) , w zakresie , w jakim sa one zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym.

Nie budziły zastrzeżeń Sądu dowody zgromadzone w toku postępowania w postaci dokumentów, które stanowiły dla Sądu w pełni wiarygodne i niekwestionowane źródła dowodowe. Czynności procesowe zilustrowane protokołem zatrzymania , czy też użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego zostały wykonane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa. Dokumenty powyższe, podobnie jak dane o karalności , jako dokumenty urzędowe mają walor wiarygodności.

Dodatkowo , jak wcześniej wspomniano , materiał dowodowy nieosobowy , zgromadzony w sprawie niniejszej stanowią nagrania przemarszu kibiców dokonane przez funkcjonariuszy policji , ale również nagrania z zapisu miejskiego monitoringu. Pod względem technicznym materiał ten budzi zastrzeżenia , chociażby w zakresie w jakim w części stanowi zapis innego , niż przedmiotowe zdarzenie , wydarzenia. Jednakże materiał ten stanowi źródło wiedzy co do zachowania kibiców L. podczas przemarszu w dniu 2 września 2008 roku , ich negatywnych zachowań w postaci rzucania rac , kierowania słów wulgarnych , krzyków , śpiewów. Również widoczny jest fakt zakrywania przez kibiców twarzy podczas przemarszu , pokazywania obraźliwych gestów konwojującym ich funkcjonariuszom policji , czy też wreszcie fakt rozpalenia przez kibiców ogniska po ich otoczeniu kordonem przez policję , ich agresywnych wówczas zachowań względem policjantów , czy też pozbywania się części garderoby. Dodatkowo zarejestrowany został fakt zatrzymywania poszczególnych grup kibiców. Materiał ten pozostaje co do zasady w zgodzie z zeznaniami świadków policjantów dokonujących zabezpieczenia przemarszu kibiców na stadion P..

W ocenie Sądu ,brak jest jakichkolwiek powodów do tego, aby kwestionować wiarygodność tych dowodów. Fakty z nich wynikające układają się w logiczną całość tworząc spójną wersję.

Sąd zważył , co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do uznania , iż oskarżeni swoim działaniem wyczerpali dyspozycję art. 254 par. 1 kk .

Znamieniem stanowiącym czynność sprawczą przestępstwa z art. 254 par. 1 kk jest branie czynnego udziału w zbiegowisku. W doktrynie przyjmuje się , iż mieniem zbiegowiska określa się zgromadzenie większej , nieokreślonej liczby osób (nie mniej niż pięć) ze względu na wspólne zainteresowanie czy przejawianą ciekawość. Do istoty zbiegowiska należy jej niestały charakter jego uczestników , zarówno liczba, jak i skład grupy osób mogą być płynne , jedni uczestnicy mogą odchodzić , inni odchodzić. W orzecznictwie przyjmuje się , iż czynny udział w zbiegowisku nie musi przejawiać się bezpośrednim dokonywaniem aktów przemocy , ale może również polegać na współdziałaniu z osobami dokonującymi takich aktów , poprzez zachęcanie do dokonywania aktów agresji , czy też udzielaniu pomocy w ich dokonywaniu , bądź też innym wpływaniu na przebieg zajścia. Podkreślić należy , iż warunkiem koniecznym przypisania odpowiedzialności za przestępstwo zbiegowiska publicznego jest aktywne wyrażanie przez jego uczestników solidarności z działaniem zbiegowiska jako całość, nie zaś sam fakt znalezienia się w zbiegowisku publicznym (wyrok SN z dnia 22.04.1983 r. , LEX 19884). Dodatkowo , Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18.02.2015r. w sprawie IIKK 20/15 (LEX 1650283) , stanął na stanowisku, iż „branie czynnego udziału w zbiegowisku nie polega na samym uczestnictwie w nim. Istotny jest fakt psychicznego i fizycznego zaangażowania się w jego przebieg i solidarność z innymi uczestnikami zbiegowiska“. Nadto , Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 12.07. 2007 roku w sprawie IIAKa 106/07 zauważył , iż „ w zbiegowisku publicznym bierze udział także ten , kto jest częścią duchową tłumu , z tym tłumem się identyfikuje , przyczynia się do wytworzenia nastroju , na przykład okrzykami , biciem braw , okazywaniem zadowolenia lub niezadowolenia z pewnych działań , jest do pewnego stopnia częścią zbiorowego organizmu , jakim jest tłum popełniający przestępstwo“ (LEX 393671).

Analizując stronę podmiotową przestępstwa zbiegowiska publicznego , uznać należy , iż może ono zostać popełnione umyślnie , z zamiarem bezpośrednim albo ewentualnym. Sprawca musi mieć świadomość zachowania innych

uczestników zbiegowiska , polegającym na atakowaniu mienia lub osoby , co musi obejmować swoją wolą , skoro pozostaje uczestnikiem zbiegowiska.

Na gruncie niniejszej sprawy , w pierwszej kolejności zwrócić uwagę należy na fakt, iż możliwość zakupu biletów na przedmiotowy mecz była ograniczona. Dla kibiców L. przeznaczono konkretną pulę biletów wstępu (300) , z których wykupiono jedynie kilkadziesiąt (40). Zatem osoby , które w dniu zdarzenia maszerowały na stadion P. miały świadomość ,że nie mogą nabyć biletów bezpośrednio przed meczem. Zatem , wątpliwe są twierdzenia oskarżonych polegające na zapewnianiu , iż udawali się na stadion jedynie po to , aby obejrzeć mecz. Gdyby tak było , każdy z oskarżonych , po nabyciu , w sposób wyżej wskazany biletów na mecz , mógł indywidualnie przybyć na stadion , bez konieczności przemarszu ulicami miasta w wieloosobowej grupie. Wskazać należy , iż z pewnością wcześniejsze , również te negatywne zachowania kibiców L. były oskarżonym znane, a zatem biorąc udział w spotkaniu z innymi kibicami i wspólnym przemarszu ulicami miasta godzili się również na ewentualne negatywne zachowania podejmowane ze strony kibiców. Zatem , stwierdzić należy , iż każda z osób , która brała udział w przedmiotowym zdarzeniu robiła to świadomie , a sama chęć obejrzenia meczu była elementem podrzędnym. Kibice bowiem , w tym również oskarżeni „ skrzyknęli“ się za pośrednictwem internetu, stawili w miejscu przez siebie ustalonym , a zatem działanie to miało charakter świadomy i zaplanowany , które aprobowali wszyscy uczestnicy zbiegowiska i z którym wszyscy się utożsamiali. Nie sposób bowiem np. uznać , iż przedmioty w postaci rac , które odpalali uczestnicy przemarszu , zanim jeszcze dotarli w okolice stadionu znalazły się w ich rękach przypadkowo, a działaniom tym towarzyszyła agresja skierowana m.in. przeciwko funkcjonariuszom policji . Z ustaleń poczynionych w toku niniejszego postępowania wynika , iż w początkowej fazie , przemarsz odbywał się w asyście policji , a dopiero w późniejszym czasie ,w okolicach stadionu , uczestnicy przemarszu zostali otoczeni szczelnym kordonem , z którego nikt nie mógł się wydostać. Zatem , widząc negatywne zachowania uczestników przemarszu ,które miały miejsce już wcześniej , istniała możliwość opuszczenia miejsca zdarzenia przez osoby , które faktycznie nie chciały brać w nim udziału. W. została również możliwość , aby do grupy szczelnie otoczonej kordonem policji mogła dostać się osoba postronna.

Dokonując oceny zachowania oskarżonych przez pryzmat treści art. 254 par. 1 kk i w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznać należy , iż oskarżeni brali udział w przedmiotowym zdarzeniu co najmniej z zamiarem ewentualnym. Z doświadczenia życiowego wynika bowiem , iż grupa licząca ponad siedemset osób nie posiadająca (lub posiadająca w minimalnej części) bilety na mecz i nie mogąca ich kupić bezpośrednio przed imprezą sportową , spotkała się przypadkowo. Jak już wcześniej wspomniano , wiadomość o tym , że ma się odbyć przemarsz kibiców L. pod stadion P. była rozpowszechniana przez internet. Kibice mieli świadomość , że nie ma możliwości zakupu biletów na stadionie P. , zatem rodzi się pytanie jaki był faktyczny cel zorganizowania się kibiców L.. Z pewnością ich przemarsz przez ulice miasta była formą manifestu , skierowaną w stosunku do kibiców przeciwnej drużyny. Nie bez znaczenia ma także tutaj fakt istnienia zadawnionego konfliktu między kibicami obu drużyn. Stąd też przedmiotowa impreza sportowa była określona mianem „podwyższonego ryzyka“. Fakt przemarszu kilkuset osobowej grupy ubranej na biało kibiców , spożywających alkohol , czy też posiadających niebezpieczne przedmioty w postaci np. rac , które , po ich odpaleniu były rzucane w kierunku zabezpieczających przemarsz funkcjonariuszy policji , dawało podstawy do twierdzeń , iż w grupie mogą znajdować się również tzw. pseudokibice. Mimo to, oskarżeni kontynuowali przemarsz w grupie ,godząc się na ewentualne negatywne następstwa podejmowane przez uczestników przemarszu w postaci zamachu na życie lub mienie. Dodatkowo , w trakcie przemarszu , część uczestników zasłaniała twarze szalikami , chustkami , próbowała zgubić asystę Policji , z czego należy wnioskować , iż podejmowali działania mające na celu uniemożliwienie ewentualnej ich identyfikacji. Wskazać bowiem należy , iż przemarsz był rejestrowany za pomocą kamer wideo przez funkcjonariuszy policji, a odtworzone na rozprawie nagrania dały obraz zachowań podejmowanych przez uczestników przedmiotowego przemarszu i atmosfery panującej wśród kibiców.

W ocenie Sądu istotne jest zwrócenie uwagi na jedna jeszcze okoliczność , a mianowicie , iż duża grupa ludzi , zgromadzona w jednym miejscu określana mianem „tłumu“ charakteryzuje się szczególną właściwością , tzw. „psychologią tłumu“. W opracowaniach zajmujących się tą kwestią z punktu widzenia psychologicznego ,znajdują się twierdzenia , iż tłum posiada tę cechę , że doprowadza jednostkę do chwilowej utraty poczucia własnej

indywidualności , a większa grupa ludzi , zbiorowość , zaczyna nabywać zupełnie innych cech i wartości, zupełnie innych od tych , posiadanych przez jednostkę , które akurat wchodzi w skład tłumu. W tłumie wszyscy myślą i czują jednokierunkowo. Jednostka traci cechy indywidualistyczne , jej kultura ustępuje instynktom , jakie wywołuje tłum. Jednostka w tłumie staje się spontaniczna , gwałtowna , ale jednocześnie bohatera i entuzjastyczna. Bardzo łatwo wyrzucić na nią wpływ poprzez słowa i obrazy. Tłum charakteryzuje się tym , że nie jest w żaden sposób zorganizowany formalnie , nie funkcjonują w nim żadne normy moralne. Tłum organizuje się pod wpływem bodźców emocjonalnych, emocje zaś mogą wywołać gniew , poczucie krzywdy czy też chęć zemsty. Jeśli w tłumie brakuje organizacji i nikt nie wskaże , jak należy się zachowywać , wówczas mogą wyzwoić się czynniki , które z kolei mogą doprowadzić do zachowań niepożądanych. Przyjmuje się również , iż zbiorowość , określana mianem tłumu występuje w wielu odmianach , min. agresywnej , wśród której z kolei można wyróżnić tzw. tłum terroryzujący. Z takim rodzajem tłumu mamy do czynienia na stadionach piłkarskich , kiedy to kibice atakują się wzajemnie , ale też ich negatywne zachowanie ukierunkowane jest na osoby postronne (źródło – internet , praca pt. „Zachowania masowe , reakcje tłumu a jednostka <psychologia tłumu> „).

W ocenie Sądu , element określany mianem „ psychologii tłumu „ miał niewątpliwie istotne znaczenie dla zachowań podejmowanych przez grupę kibiców , w tym też oskarżonych. Wynika to z zeznań świadków – funkcjonariuszy policji , wskazujących na takie zachowania kibiców , jak krzyki , śpiewy , również osób pokrzywdzonych , u których przemarsz tak licznej grupy osób i zachowań przez nich podejmowanych budził lęk i wymierne straty w postaci uszkodzenia mienia, ale też wyjaśnień oskarżonych K. , K. czy K..

Dodatkowo podnieść należy , iż występki przypisane oskarżonym ma charakter chuligański. Przypomnieć należy , iż do uznania , że czyn ma charakter chuligański winny być spełnione łącznie następujące warunki: sprawca biorący udział w zbiegowisku publicznym musi dopuścić się czynu stanowiącego umyślny zamach na zdrowie, wolność , cześć lub nietykalność cielesną , na bezpieczeństwo powszechne , na działanie instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego , na porządek publiczny albo czynu umyślnego niszczenia , uszkodzenia lub czynienia cudzej rzeczy niezdatną do użytku. Nadto sprawca musi działać bez powodu lub z oczywiście błahego powodu oraz , poprzez swoje zachowanie okazywać rażące lekceważenie porządku prawnego.

W tym stanie rzeczy czyn zarzucany oskarżonym należy zakwalifikować jako występki z art. 254 par. 1 kk w zw. z art. 57a par. 1 kk.

Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności wyłączających odpowiedzialność karną, w tym winę sprawców. Uznać zatem należy, iż zachowanie oskarżonych miało charakter zawiniony. W sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które można by rozpatrywać w kategoriach kontratypu mogącego wyłączać ich winę. Oskarżeni są pełnoletnimi, zdrowymi zarówno pod względem fizycznym, jak i psychicznym osobami i mogli postąpić z poszanowaniem prawa, czego nie zrobili.

W oparciu o powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, iż oskarżeni dopuścili się czynu bezprawnego, karalnego, zawinionego i zgodnie z treścią art. 1 kk podlegają odpowiedzialności karnej .

Za przypisany oskarżonym czyn wyczerpujący dyspozycję art. 254 par. 1 kk w zw. z art. 57a par. 1 kk Sąd wymierzył oskarżonym M. K. (2) i P. K. (1) karę po 10 miesięcy pozbawienia wolności , zaś oskarżonym M. K. (3) , S. K. , D. K. (2) , K. K. (3) , K. K. (6) , T. K. i K. K. (5) kary po 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt , iż występki przypisane oskarżonym zagrożony jest karą pozbawienia wolności do trzech lat , Sąd rozważał wybór rodzaju kary zgodnie z dyrektywą z art. 58 § 3 kk – zgodnie z zasadą preferencji kar nieizolacyjnych w przypadkach, kiedy ustawa przewiduje możliwość wyboru kary, jednakże z uwagi na zakaz , o którym mowa w art. 58 par. 4 kk (uprzednio obowiązującej ustawy, która znalazła zastosowanie w niniejszej sprawie) Sąd zobligowany był do wymierzenia kary pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczone kary , kształtują się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i stanowią odpowiednie wyważenie całokształtu okoliczności – tak przemawiających na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych. W. tutaj

należy , iż poza oskarżonymi M. K. (2) i P. K. (1) pozostali oskarżeni nie byli karani, co znalazło odzwierciedlenie w wysokości wymierzonej kary. Podnieść przy tym należy , iż czyn oskarżonych charakteryzował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości przez pryzmat art. 115 § 2 kk.

Przedmiotem ochrony z art. 254 kk jest bezpieczeństwo publiczne , życie , zdrowie , nietykalność cielesna człowieka oraz mienie. Zachowanie oskarżonych polegające na czynnym udziale w zbiegowisku , spowodowało , iż co najmniej mogli przypuszczać , iż dojdzie do negatywnych zachowań ze strony biorących udział w przemarszu kibiców. W momencie zaś , gdy do takowych zachowań doszło , kontynuowali przemarsz , aprobując tym samym następstwa w postaci szkody na mieniu i osobach. Oskarżeni wykazywali przy tym brak poszanowania dla zachowania porządku prawnego (niedostosowywanie się do poleceń policji, atak na funkcjonariuszy policji) , nadto ich działanie w sposób szczególny stanowiło demonstrację siły, co dla osób postronnych wiązało się z większą obawą o swoje bezpieczeństwo, życie i zdrowie.

W ocenie Sądu należy oczekiwać, że orzeczona kara zrealizuje potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, należycie spełni cele prewencji indywidualnej, jak i ogólnej oraz dostatecznie uświadomi oskarżonym, że popełnianie przestępstw się nie opłaca.

Sąd rozważał zasadność orzeczenia o warunkowym zawieszeniu oskarżonym wykonania kary pozbawienia wolności, zwłaszcza w świetle brzmienia art. 69 § 4 kk i ostatecznie Sąd zdecydował się jednak zawiesić warunkowo oskarżonym wykonanie kary, kierując się przekonaniem, że istnieje wobec oskarżonych pozytywna prognoza kryminologiczna, że do przestępstwa nie powrócą.

Zgodnie z treścią art. 69 § 1 kk podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest przekonanie Sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zgodnie zaś z brzmieniem § 2 art. 69 kk zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Należy mieć na względzie, że oskarżeni są młodymi ludźmi , prowadzącymi ustabilizowany tryb życia . Uprzednia karalność oskarżonych K. i K. nie świadczy jeszcze o tym, że sa oni sprawcami zdemoralizowanym.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd doszedł do przekonania, że w przypadku oskarżonych istnieje pozytywna prognoza co do ich postępowania na przyszłość. Zagrożenie możliwością zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności spełni wobec oskarżonych swe cele, zwłaszcza w zakresie indywidualnoprewencyjnym. Ponadto względy społecznego oddziaływania kary nie sprzeciwiają się jej warunkowemu zawieszeniu. Okres próby w wymiarze dwóch lat – będzie dostateczny dla sprawdzenia prawidłowości pozytywnej prognozy ich zachowania.

Sąd , będąc zobligowany treścią art. 57a par. 2 kk orzekł wobec w/w oskarżonych obowiązek uiszczenia nawiazki w kwotach po 150 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej , mając przy tym na uwadze możliwości finansowe oskarżonych

Odnośnie oskarżonych Ł. K. , K. K. (2) , R. K. (5) , M. K. (6) i R. K. (2), M. K. (5) Sąd uznał, że tak wina oskarżonych, jak i społeczna szkodliwość popełnionych przez nich czynu nie są znaczne z uwagi na fakt , iż zdarzenie to miało w życiu oskarżonych charakter incydentalny, zaś ocena ich zachowania wskazuje , że wykazywali mniejsze zaangażowanie (w negatywnym znaczeniu) w przedmiotowe zdarzenie niż pozostali oskarżeni.

W świetle powyższych ustaleń i rozważań Sąd uznał, iż w/w oskarżeni dopuścili się czynu karalnego, zawinionego i szkodliwego społecznie w stopniu wyższym niż znikomy, który jednak nie był znaczny, lecz zgodnie z treścią art. 66 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonym.

Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego

właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Nadto, postępowanie karne może zostać umorzone w stosunku do czynów nie przekraczających 3 lat pozbawienia wolności (z zastrzeżeniem par. 3 art. 66 § 1 kk).

Analiza okoliczności popełnienia przez oskarżonych przestępstwa skłoniła Sąd do przekonania, że warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonych będzie rozstrzygnięciem właściwym i uzasadnionym. Jak wskazano wyżej, wina i społeczna szkodliwość czynu przypisanego oskarżonym nie są znaczne. Sąd nie miał wątpliwości odnośnie do okoliczności popełnienia czynu, ponieważ na popełnienie przez oskarżonych zarzucanego im występku wskazuje jednoznacznie materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Nadto oskarżeni nie byli dotychczas karani. W tych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, iż warunkowe umorzenie postępowania na okres dwóch lat próby sprawi, że oskarżeni będą przestrzegać porządku prawnego, a samo orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania będzie ich do tego dyscyplinować.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonych nawiązki w kwocie po 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Świadczenie wzmocni oddziaływanie indywidualno-prewencyjne niniejszego orzeczenia. Kwota zasądzonego świadczenia pozostaje w odpowiedniej proporcji do możliwości zarobkowych oskarżonych - oraz do górnej wysokości świadczenia.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonych środka karnego w postaci zakazu uczestnictwa w imprezach masowych (tzw. zakaz stadionowy). Sąd miał na uwadze fakt, iż zdarzenie miało miejsce w 2008 roku, a zatem upłynął już znaczny okres czasu, w trakcie którego oskarżeni nie dopuścili się naruszenia porządku prawnego w związku z udziałem w tego typu imprezach.

Orzekając w sprawie niniejszej, Sąd miał na uwadze uregulowania wynikające z treści art. 4 par. 1 kk, z którego wynika, iż jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą uprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd uznał, iż w realiach niniejszej sprawy korzystne będzie orzekanie wg „starej ustawy”, co ma istotne znaczenie zwłaszcza dla oskarżonych K. i K. w ten sposób, iż umożliwia orzeczenie kary pozbawienia wolności wobec sprawców uprzednio już skazanych.

W przedmiocie kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk obciążając kosztami sądowymi Skarb Państwa, mając na uwadze fakt, iż oskarżeni nie posiadają majątku, zaś uiszczenie kosztów wiązałoby się ze znacznym obciążeniem finansowym dla oskarżonych.